જવાનીમાં પગ રાખ્યો હતો એના માન્ક બે ત્રણ વર્ષ થયાં હતાં, થોડું ગઠિલુ શરીર, સાડા પાંચ કૂટ જેટલી ઊંચાય, યહેરા પર મર્દાનગી આવી હોય એમ બરછટ મુચ્છ, ઘેરાવદાર દાઢી, એક નવી જ દુનિયાને પામવા નીકળી ગયેલા કોઈ ઉત્સુક પ્રવાસી જેવો અંશ. પોતાનું ધાર્યું જ કરતો, જવાની ઉછાળા મારી રહી હતી એ પણ મૂળ કારણમાં હતું. શહેરના મધ્યમ વર્ગમાં જન્મેલો અંશ શહેરના લોકોના જીવનને જોવાની એના પર અભ્યાસ કરવાની એના અનુભવ લખવાની કે પછી એ તમામ બાબત મહેસુસ કરવાની ટેવ ધરાવતો હતો. અને આ એનો એક શોખ બની ગયો. માનવ અને સંસ્કૃતિ પર અખૂટ સાહિત્ય જ્યાં જ્યાંથી મળે ત્યાંથી લઈ આવતો અને એનો અભ્યાસ કરવા લાગ્યો. માણસની જીવનશૈલી, જુદા જુદા સમયે માણસમાં થતા વિચારો અને જીવનના પરિવર્તનો, રક્તમિજાજી માણસ કે નપુંસકતાના કપડાં પહેરીને ફરતા માણસો, પોતાના વિયાર અને આઝાદીને કોઈ જગ્યા પર ગીરવે મૂકીને ખુશામત કરતી પ્રજાતી, જીહ્જીરી કરી માનવતાના ધાતકીઓના પીઠ્ઠં બની પોતાનો દબદબો કાયમ કરતા માણસો. આ બધા પર એને અભ્યાસ યાલુ કર્યો. હજુ પણ કંઈક ખૂરી રહ્યું છે, દુનિયા ભરની સંસ્કૃતિ અને સાહિત્યના

જવાનીમાં પગ રાખ્યો હતો એના માન્ઠ બે ત્રણ વર્ષ થયાં હતાં, થોડું ગઠિલુ શરીર, સાડા પાંચ કૂટ જેટલી ઊંચાય, ચહેરા પર મર્દાનગી આવી હોય એમ બરછટ મુચ્છ, ઘેરાવદાર દાઢી, એક નવી જ દુનિયાને પામવા નીકળી ગયેલા કોઈ ઉત્સુક પ્રવાસી જેવો અંશ. પોતાનું ધાર્યું જ કરતો, જવાની ઉછાળા મારી રહી હતી એ પણ મૂળ કારણમાં હતું. શહેરના મધ્યમ વર્ગમાં જન્મેલો અંશ શહેરના લોકોના જીવનને જોવાની એના પર અભ્યાસ કરવાની એના અનુભવ લખવાની કે પછી એ તમામ બાબત મહેસુસ કરવાની ટેવ ધરાવતો હતો. અને આ એનો એક શોખ બની ગયો. માનવ અને સંસ્કૃતિ પર અખૂટ સાહિત્ય જ્યાં જ્યાંથી મળે ત્યાંથી લઈ આવતો અને એનો અભ્યાસ કરવા લાગ્યો. માણસની જીવનશૈલી, જુદા જુદા સમયે માણસમાં થતા વિચારો અને જીવનના પરિવર્તનો, રક્તમિજાજી માણસ કે નપુંસકતાના કપડાં પહેરીને ફરતા માણસો, પોતાના વિયાર અને આઝાદીને કોઈ જગ્યા પર ગીરવે મૂકીને ખુશામત કરતી પ્રજાતી, જીહ્જીરી કરી માનવતાના ધાતકીઓના પીફું બની પોતાનો દબદબો કાયમ કરતા માણસો. આ બધા પર એને અભ્યાસ યાલુ કર્યો. હજુ પણ કંઈક ખૂરી રહ્યું છે, દુનિયા ભરની સંસ્કૃતિ અને સાહિત્યના